

[Askjær Jørgensen]

på at få deres situation revurderet noget hyppigere i stedet for, som man gør nu, hvor man blot siger: I er invalide, I får en pension, og så er I sat hen på en hylde. Vi har aldeles ikke ønsket, at folk, der ikke havde arbejdsevne, ikke fortsat skulle have pension. Det har vi aldrig nogen sinde sagt; lad være med at postulere sådan noget. Vi har kun sagt, at mennesker har krav på at få deres situation revurderet. Endvidere har vi sagt, at samfundet har pligt til at give dem en mere meningsfyldt tilværelse ved at forsøge at skabe dem en situation, hvor de kunne deltage i samfundets funktion. Vi har pligt til at prøve på at finde nogle job til dem, så de ikke bare skulle føle, at de var sat hen som nogle ubrugelige mennesker. Altså, vores holdning til invalidepensionister er menneskelig. Derimod siger socialdemokratiet til invalidepensionisterne: vi betaler lidt for jer, så sæt jer hen på hylden, til I dør engang; vi har ikke brug for jer.

(Kort bemærkning).

Inge Fischer Møller (S):

Det skal blive kort. Hr. Askjær Jørgensen og jeg har jo af og til givet hinanden gode råd, men nu er det lige før, at hr. Askjær Jørgensen spræller lidt i sit eget net. Jeg skal komme med det råd, at hr. Askjær Jørgensen læser de gældende regler for at få tilkendt invalidepension. De går netop ud på, at man kan få tilkendt pensionen for en tidsbestemt periode, hvis der er tale om, at man får det bedre, så man ikke skal have pensionen, eller hvis der er udsigt til, at ens helbredsmæssige tilstand bliver forværret, så man er i den ulykkelige situation, at pensionen skal forhøjes. Derfor var det, hr. Askjær Jørgensen sagde lige før, ganske unødvendigt.

Når jeg trækker det frem, er det, fordi fremskridtspartiet, hver gang vi herinde har en diskussion, der vedrører pensionisternes forhold, aldrig selv af et ærligt hjerte nævner, hvilke ændringsforslag man kommer med, når det drejer sig om at forringe forholdene. Med lidt mere ærlighed, lidt mere åbenhed, kunne det være vi kunne få en langt mere saglig debat, men jeg tror efter en del år herinde i et nødvendigt samarbejde med fremskridtspartiet, at det er umuligt at opnå. Men lad os se, hvilke svar hr. Askjær Jørgensen har på mit sidste spørgsmål. Hvis

hr. Askjær Jørgensen kan besvare det, kan det være, det hjælper lidt.

Lis Møller (KF):

Også jeg vil gerne først udtrykke min beklagelse af, at det ikke er nu forhenværende socialminister Bent Hansen, der deltager i debatten, men jeg håber, han snart bliver rask, og jeg vil også gerne byde den nye socialminister velkommen til denne debat, som jeg for øvrigt ikke rigtig har fattet den dybere mening med.

Men lad mig sige følgende: bortset fra vildskud som lov om socialindkomst, såvel første som anden fase, og de ændringer i bistandsloven, der trådte i kraft sidste år, har man her i folketinget vedtaget mange udmærkede love inden for det sociale område. Men mange af lovene er jo rammelove, og de forudsætter yderligere vejledning, som så kommer i form af utallige cirkulærer og bekendtgørelser, der følges op af kommunernes egne vejledende retningslinjer, som er helt forskellige fra kommune til kommune. Oven i dem kommer ankestyrelsernes afgørelser, socialstyrelsens og socialministeriets fortolkninger af socialforvaltningernes uendelige strøm af forespørgsler.

Mange cirkulærer er så kryptiske, at menigmand ikke kan tyde dem, og det kan være, hvad det er – og det kan det jo faktisk alligevel ikke – men endnu værre er, at sagsbehandlerne og medarbejderne i de sociale forvaltninger heller ikke kan. Alene til bistandsloven skal der, efter hvad jeg har fået oplyst af en medarbejder i socialforvaltningen, være kommet 165 cirkulærer og bekendtgørelser siden 1976.

Kommunernes egne vejledende retningslinjer gør det faktisk umuligt for mennesker at forstå systemet. Det er uforståeligt for to familier med akkurat samme status, at de behandles vidt forskelligt, fordi de bor i to forskellige kommuner.

Jeg er absolut tilhænger af det kommunale selvstyre, selv om jeg ofte kan fortvivle over de sorte kommuner, som findes rundt omkring i landet. Dem gjorde jeg allerede opmærksom på, da vi i sin tid drøftede kommunalreformen. Der blev dengang sagt, at hvis kommunalpolitikkerne ikke rettede sig efter lovene eller mistolkede dem, kunne vælgerne udskifte dem. Det er også rigtigt;